

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VIII./2016

Číslo 50

5 RÁD, AKO NEPREMHAŤ ROK MILOSRDENSTVA

Ídeme do finále. Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, ktorý vyhlásil pápež František, potrvá už len 2 týždne - do 20. novembra. Rok, ktorý práve prebieha, je aj svätý (jubilejný) a ešte k tomu mimoriadny. A preto je dobré ho nepremhať.

1. Vybojujte nebo, komu len môžete

Po prvý raz v histórii boli otvorené brány milosrdenstva aj mimo Ríma. Znamená to, že prvýkrát môžu veriaci získať odpustky takmer kdekoľvek na svete. Presne toľkým ľuďom ešte môžeme pomôcť k spásu, koľko dní ostáva do konca mimoriadneho Svätého roka milosrdenstva. Okrem seba môžeme získať odpustky pre duše v očistci i pre všetkých žijúcich.

2. Staňte sa ctiteľom Božieho milosrdenstva

Pán Ježiš nadiktoval sr. Faustíne Korunku Božieho milosrdenstva a prisľúbil, že kto sa čo len raz zbožne pomodlí túto Korunku, hoc by bol aj najzatvrdnutejší hriešnik, dosiahne milosti z nekonečného Božieho milosrdenstva. (Den. 687). Aj k obrazu sa vzťahuje Božie uistenie, že kto ho bude uctievať, nezahynie a prisľub víťazstva nad nepriateľmi už tu na zemi, a zvlášť v hodine smrti. (Den. 48).

3. Urobte hrubú čiaru a začnite odznova

Každý sa z času na čas zamotá vo svojom vlastnom živote a nevie nájsť cestu von. Jednu z užitočných pomôcok vám môže byť

aj generálna svätá spoveď. Nech sa už nikdy nemusíte v pokušeniach vracat' k pádom z minulosti a zväzovať sa nimi. Čiara môže znamenať i niečo iné. Asi by sme si každý vedeli spomenúť na nejaké dlhy, ktoré voči nám niekto má. Skôr ako peňažné nezrovnalosti však mám na mysli menšie zranenia, neuznané krivdy...Pozývam vás urobiť čiaru aj v tejto oblasti. Zabudnúť a viac nespomínať. Dajte ľuďom druhú šancu.

4. Spravte niečo konkrétne pre nápravu naštrbených vzťahov

Neverím, že nenájdete nikoho, koho stretávate o niečo menej radi ako svojich kamarátov. Možno priateľstvo pokazila zrada alebo nedostatočná komunikácia, možno škripe váš vzťah s otcom či svokrou. Prejavte milosrdenstvo aj tým, že vy budete tým, kto urobí prvý krok k zmiereniu.

5. Vyžeňte milosrdenstvo a odpustenie do extrémov

V tichu si predstavte tvár človeka, ktorý vám v živote najväčšmi ublížil...Máte? A teraz rozhodnite sa presne tej osobe odpustiť. Určite to nepôjde hneď. Avšak nie pocity, ale rozhodnutie je kľúčové. A aby vás pocity časom nepresvedčili o opaku, potvrdte svoju ochotu aj skutkom. Obetujte za toho človeka, za veľké požehnanie v jeho živote a najmä za jeho spásu niečo, čo vás stojí námahu. Nezáleží, či to bude jeden Otčenáš, celý ruženec, odpustky alebo sv. omša, pôst alebo pozdrav, blahoželanie či rozhovor.

(Autor: Jana Micolajčíková, upravil: Marek Kunder)

Skvalitni
svoj
život

AKO SA ZBAVIŤ ZLOZVYKOV

Túžba zbaviť sa zlozvykov si vyžaduje pevné odhodlanie, čas, tvrdú prácu a ochotu prijať nepohodlie, ktoré so sebou prináša cesta z väzenia na slobodu. Odstránenie zlozvykov sa podobá rozchodu so zlým priateľom, ktorý nás zneužíval. Hoci vieme, že rozchod je nevyhnutný, môžu prísť chvíle, keď nám začne chýbať, hoci nám ubližoval. Potrebujeme Božiu múdrosť, aby sme si vždy vybrali to, čo je pre nás z dlhodobého hľadiska dobré, a nie to, čo nás fyzicky alebo duševne iba na chvíľu uspokojí. Odstraňovanie zlozvykov môžeme zvládnuť iba s Božou pomocou. Jedným z problémov súčasnej spoločnosti je pohodlie, od ktorého sme sa stali závislými. Chceme, aby bolo všetko jednoduché. Boh nás však pomazal a vystrojil na to, aby sme dokázali zvládnuť aj neľahké situácie. V Kristovi, ktorý je našou silou, dokážeme zvládnuť všetko. Je pravda, že ak nás niečo nič nestojí, sotva si to budeme vážiť. Keby bolo zbavovanie sa zlozvykov možné aj bez odhodlania a námahy, naša sloboda by nemala pre nás cenu a ani by sme sa nesnažili udržať si ju. Ak sa chceme zbaviť zlozvykov, urobme tieto dôležité kroky: v prvom rade sa o svojom zlozvyku vyjadrujeme opatrne. Kým sa ho nezbavíme, vyhnime sa tvrdeniam, že je to príliš ťažké a že nie sme si istí, či to dokážeme. Čím viac sa budeme sťažovať, tým ťažšie to pôjde. Keď sa stretne s priateľmi, nehovorme im, že sa pokúšame zbaviť istého zlozvyku a že je to veľmi

náročné. Rozprávajme o tom čo najmenej. Nech naše predsavzatie ostane iba medzi nami a Bohom, poprípade dvoma ďalšími priateľmi či členmi rodiny, od ktorých budeme očakávať modlitbovú podporu a povzbudenie. Hovorme to, čo nám pomôže, nie to, čo nás zabrzdí. Napríklad: „S Božou pomocou to dokážeme!“ Pán Ježiš za nás obetoval svoj život. Nikdy pritom nepovedal: „To sa nedá zvládnuť.“ Podarilo sa mu to vďaka tomu, že sa modlil, spoliehal na Boha a jeho cieľom bolo splniť Otcovu vôľu. Miesto radosti, ktorá sa mu ponúkala, pretrpel muky na kríži. Stále majme na pamäti odmenu, ktorá nás čaká, ak vytrváme. Nás ľudí motivuje odmena a Boh určite odmeňuje usilovných. Keď začneme v boji so zlozvykmi strácať silu, predstavme si, aké to bude úžasné, keď sa ich zbavíme a na ich miesto nastúpia dobré návyky. To nám dodá silu vytrvať. Zoznam zlozvykov je nekonečný a nech by sme ich vymenovali koľkokoľvek, mohlo by sa stať, že by sme nejaký vynechali. Odpoveď je na všetky rovnaká. Možno sa chceme zbaviť fajčenia, prejedania sa alebo kritizovania. Možno zápasíme s vážnejšími závislosťami akými sú: alkoholizmus, gamblerstvo, drogy, pornografia či poruchy príjmu potravy. Názov závislosti nie je až taký podstatný; dôležitejšie je to, aby sme si uvedomovali, že Boh nás bezpodmienečne miluje a Ježiš prišiel na to, aby zmaril diablove skutky, vyviedol väzňov na slobodu a všetkým daroval plnohodnotný život. S Bohom je všetko možné, preto nech je náš zlozvyk akýkoľvek, Boh nás chce oslobodiť a On to dokáže. Je jasné, že ľahšie sa zbavíme zlozvyku vypíť denne osem plechoviek koly, než prestať užívať drogy. Hoci problémy nie sú rovnaké, Boh je vždy ten istý a má moc naplniť naše potreby.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Meyer, J.: Od zlozvykov k dobrým návykom

SLOVENSKÉ LURDY - TURZOVKA 2016

Deň štvrtý – utorok 5. júla 2016

Matúš Lašut dožil svoj život v Turzovke. Skonal 10. augusta 2010 vo veku 92 rokov. Bol úžasným svedkom Božej milosti, ochotný s kýmkoľvek sa podeliť o svoje zážitky, život i vieru. Osobne ho spoznalo už veľa významných osobností. Medzi tých, ktorí si spolu s ním, púťou na Živčákovú horu, uctili našu večnú Matku, bol aj pán biskup Pavol Hnilica. Okrem neho stovky ďalších duchovných, prichádzajúcich slúžiť svätej omše z celého Slovenska, Čiech a Moravy, Poľska, celej Európy i spoza mora. Na svoju turzovskú horu pozýva Matúš aj Teba.

My postupne prichádzame k chrámu, ktorý nás víta svojimi päťdesiatimi piatimi schodmi so siedmimi odpočívadlami. Na druhom odpočívadle nám sochy svätých Cyrila a Metoda ukazujú symboly spásy. Kríž a Písmo sväté. Dávame sa všetci dokopy a 10:50 cez hlavnú bránu, nad ktorou je veľkými zlatými písmenami nápis „BRÁNA MILOSRDENSTVA“, vstupujeme do Chrámu Panny Márie Matky Cirkvi. Obsadzujeme miesto pri pravých schodoch na chór. O 11:00, tak ako každý deň, začína svätá omša. Pri oltári stojí aj náš otec Marek ako spolucelebrant. Hlavný celebrant je páter Ondrej Sabó z rehole Misionárov Najsvätejších Srdc Pána Ježiša a Panny Márie (MSSCC), ktorá sa stará o duchovnú správu tohto pútnického miesta. Páter Ondrej v homílii vyzdvihol duchovný odkaz svätého Cyrila a Metoda. Zdôraznil, že nám v prvom rade priniesli vieru, cez ktorú prišla aj kultúra do nášho života. Nás v dobe nedávnej stále učili, že Cyril a Metod (slovo svätý sa nesmeli používať) doniesli písmo a kultúru. O viere tam nebolo ani slovo. A práve tá bola a je hlavným hnacím

motorom, aby sme vždy, po všetky tie predchádzajúce storočia, ako národ vydržali všetky poroby a poníženia. Dnes západ presadzuje kultúru smrti – eutanázia, potrat.

Po svätej omši si robíme osobnú prehliadku kostola. Obchádzam ho celý a z môjho pohľadu vyzerá táto stavba ako dva a pol závit z pružiny. Začína suterénom, kde je miesto pre pútnikov a toalety. To je iba pol závit. Potom je miesto na prízemí – sakristia, spovednice a celý kostol dookola – jeden celý závit a druhý závit je kaplnka svätého Jozefa a celý chór. Prichádzam k hlavnému oltáru. Sú na ňom umiestnené štyri relikvie. Svätého Andreja-Svorada a Beňadika, svätého Jána Pavla II., blahoslavenej sestry Zdenky a svätej Márii Goretti. Vychádzame von z kostola a tu sa stretávame z bratom z rehole MSSCC, ktorý sa stará o kostol ako kostolník, pomáha slúžiť pri svätej omši ako miništrant a ešte ... je tých činnosti určite oveľa, oveľa viac. Rozpráva nám o histórii tohto pútnického miesta, o pánovi Matúšovi Lašutovi, o stavbe tohto pútnického kostola a o problémoch, ktoré s tým súviseli a ešte aj stále súvisia. Keďže je tento kostol postavený v takom členitom prostredí, skoro nič sa nedalo robiť svojpomocne. Všetko musela robiť stavebná firma, ktorá na prácu v takom členitom teréne mala aj potrebné stroje. Milodary nestačili pokryť náklady súvisiace s realizáciou stavby a tak boli nútení zobrať úver z banky. Teraz ten kostol na Chválu Božiu už stojí. Treba ešte urobiť mozaiku za hlavným oltárom. Tú by mal zhotoviť páter Marko I. Rupnik SJ. Pre tých, ktorí boli v Lurdách – priechelie Baziliky Ružencovej Panny Márie, v San Giovanni Rotondo v kaplnke svätého Pátra Pia, ktorá sa nachádza v rovnomennom kostole a v Sanktuáriu Svätého Jána Pavla II., je jeho práca známa.

(Peter Tóth)

pokračovanie v nasledujúcich číslach

PRÍBEHY

BRAT

Stalo sa to dávno, pred vyše polstoročím. Mala som dvadsať. V jedno jarné ráno som plná radosti kráčala domov. O necelých deväť mesiacov budem držať na rukách svoje prvé dieťa. Aj môj manžel sa tešil. Nosil nás v náručí...do chvíle, kým predbežné vyšetrenie neukázalo, že niečo nie je v poriadku.

Môj muž naliehal: „Vieš, že si to nemôžeme dovoliť. Mám vysoké postavenie a pred sebou skvelú kariéru. Ak by sme si to nechali, pokazi nám to celý život.“

Po dlhom naliehaní som privolila, že dieťa privediem na svet, ale hneď po pôrode sa ho zrieknem.

Narodil sa nám chlapec...

Čas plynul pokojne ako vlny mora. Prešlo desať rokov – šťastných rokov, a predsa chudobných na lásku a detský smiech.

V jednu tmavú noc sa vo mne znova ozvala stará túžba: „Chcem mať dieťa!“ Strach sa miešal s bolesťou a neistotou. Nasledovali dlhé večery slzavých a tvrdých dialógov, no zvíťazila som.

Jedného jesenného dňa som vychádzala z gynekologickej kliniky so správou, že som tehotná. Kráčala som po pobreží a prosila Boha, aby moje dieťa bolo zdravé. Vypočul ma. Narodilo sa nám krásne zdravé modrooké dievčatko Janka.

Stala sa nám všetkým. Vychovali sme ju bez problémov. Rada sa učila a zdalo sa, že je šťastným dieťaťom svojich pre kariéru žijúcich rodičov.

Bola v treťom ročníku štúdia na gymnáziu. Prišla zo školy a v očiach jej žiarilo nezvyčajné svetlo.

„Mami,“ povedala a objala ma, „chcem sa stať kresťankou. Dnes som stretla Martina. Vieš, on

raz bude kňazom. Je ku mne taký dobrý...“

Rozplakala som sa. Spomenula som si, ako som za každým zlyhaním videla Boha ako dedka, ktorý sedí na oblaku, hrozí mi palicou a čaká na chvíľu, keď sa potknem.

Spomenula som si na jeho úder v podobe postihnutého dieťaťa.

„Mami, prečo plačeš?“ zaznel Jankin nežný hlas.

Chcela som jej povedať, že nechcem, aby sa modlila, že nechcem, aby sa dala pokrstiť...,ale z môjho hrdla sa v tej chvíli vydrali slová: „To nič, len som si na niečo spomenula. Urob, ako myslíš. Ak chceš, môžeš k nám niekedy priviesť aj toho Martina.“

Priviedla ho a on sa stal naším rodinným priateľom.

Niekoľko mesiacov pred vysviackou odišiel domov k mame, ktorá ho vychovávala sama. Miloval ju a nosil vo svojom srdci. Otec mu zomrel pri autonehode.

Z domu sa vrátil veľmi zmenený. Len tak, medzi rečou Janke povedal, čo sa dozvedel. Rodičia si ho adoptovali, lebo sa mal narodiť postihnutý. Jeho biologickí rodičia si vraj nemohli dovoliť vychovávať postihnuté dieťa kvôli kariére a spoločenskej prestíži.

Keď nám to naša dcéra pri pohári džúsu rozprávala mňa a manžela prenikol zvláštny pocit. Ticho, aké vtedy medzi nami zavládlo, som zažila iba raz – keď sme sa dozvedeli, že naše prvé dieťa bude postihnuté. Hlavou mi vírili myšlienky: „Čo ak sa lekári mýlili? Čo ak sa malý narodil zdravý? Čo ak je Martin náš syn?“ Hoci mal manžel pred sebou náročný deň v práci, na spánok ani nepomyslel. Pozval ma na prechádzku po pláži. Kráčali sme po brehu mora a mlčali. Držali sme sa za ruky a každý z nás cítil, ako naňho dolieha bremeno minulosti. Spánok a sny v tú noc vôbec neprichádzali.

*dokončenie v nasledujúcom čísle
(spracovala Anna Sabolová, ml.)*

Zdroj: Každý má šancu, Marcela a Stanislav Bielikovci

Zaujímavosti
o Fatime
100. výročie

MAMKA FRANTIŠKA A HYACINTY

Rodičmi Františka a Hyacinty boli Manuel Pedro Marto a Olympia de Jesus Santos, obidvaja pochádzajúci z malej dedinky z Aljustrelu, ktorá bola časťou Fatimy. Pani Olympia sa prvýkrát vydala vo fatimskom farskom kostole v roku 1888, za brata Luciinej matky Josého Fernandes Rosa. Ešte ako slobodný chcel emigrovať do Brazílie, ale loď, na ktorej cestoval, stroskotala. Zachytil sa o dosku z lode a stále prosil Pannu Máriu Ružencovú o ochranu, až ho na palubu zobral jeden anglický parník a doviezol ho do Mozambiku, kde získal istý majetok. Po návrate do Aljustrelu, sa oženil s pani Olympiou a postavil dom pre svoju rodinu. Mali spolu dvoch synov, ale osem rokov po svadbe zomrel.

Za druhého manžela Manuela Pedra Marta sa vydala v roku 1898, tiež vo farskom kostole vo Fatime a v tomto manželstve sa im narodilo sedem detí – José, Teresa (zomrela ako 2- ročná), Florinda, znova Teresa, Joao, František a Hyacinta. Je zaujímavé, že aj Lucia bola najmladšia zo siedmich súrodencov. Fatimské posolstvo sa nám môže javiť ako slávnostný hymnus chvály na život – Boh si volí za dôverníkov svojej Matky tri deti, ktoré boli narodené v početných rodinách ako posledné. A aj manželia Martovci pochopili, že deti sú pre rodičov Božím požehnaním.

S trpezlivosťou a múdrosťou viedli rodičia svoje deti k ľudským čnostiam – k láske k pravde, k službe ľuďom, k veľkodušnosti v práci a k súcitu s trpiacimi. Rodičia učili deti

pracovať úmerne ich silám, a pritom ich nepripravili o pravé a šťastné detstvo.

Pani Olympia, matka Františka a Hyacinty, mala tak ako všetky matky veľký vplyv na deti, vštepovala im ľudské vlastnosti a predávala im poklad viery, učila ich modliť sa základné modlitby a aj svätý ruženec. Dávala veľký pozor, aby uchránila nevinnosť svojich detí.

Matka pastierikov sa prirodzene obávala všetkého toho zmätku okolo zjavení, ale všetko to zverovala do rúk Panny Márie. Predstavovala si budúcnosť inak, pretože duchovenstvo aj veľa ľudí si v čase zjavení Panny Márie o ich rodine mysleli zlé veci. Pani Olympia mala zo začiatku aj veľké ťažkosti, aby uverila tvrdeniam svojich detí. Bála sa, že podvádžajú. Ale bola pripravená brániť svoje deti i za cenu vlastného života, keď sa deťom pred 13. októbrom 1917 vyhrážali zabitím, ak sa nestane zázrak, ktorý sľubovala Panna Mária.

Jej materské srdce päťkrát prenikol meč utrpenia. Jedno dieťa, Teresu, pochovala ešte v roku 1902 ako dvojročnú. A neskôr, v priebehu niekoľkých mesiacov videla odchádzať na večnosť štyri zo svojich detí. František zomrel 4. apríla 1919, Hyacinta 20. februára 1920, Florinda 17. mája 1920 a Teresa 3. júla 1921. Videla umierať aj našich dvoch vizionárov, bola do poslednej chvíle pri Františkovej smrteľnej posteli a sprevádzala Hyacintu do nemocníc v Ourém a aj do Lisabonu, kde už Hyacinta zomierala sama, ale modlitbami zostávala mama Olympia s Hyacintou stále spojená.

Posledné roky mama Olympia strávila v rodnej dedinke Aljustrel s ružencom v ruke, napoly ochrnutá na vozíčku, kam si pre ňu prišiel Pán. Zomrela 3. apríla 1956 po živote plnom sebadarovania Bohu, manželovi a svojim deťom. (Jana Jenčová)

Zdroj: <http://www.santuاريو-fatima.pt/pt>

Dom Anky Kolesárovej pozýva mladých na jubilejnú 20. púť zrelosti

Vysoká nad Uhom 31. októbra (TK KBS) Dom Anky

Kolesárovej pozýva všetkých mladých ľudí nad 23 rokov na okružlu 20. púť zrelosti. Stretnutie bude prebiehať v dňoch od 18. do 20. novembra 2016, kedy je zároveň ukončenie mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva. Pozvanie prednášať prijal Salvatore Currò, riaditeľ Teologického inštitútu sv. Petra vo Viterbe a zároveň profesor, ktorý prednáša na viacerých pápežských univerzitách v Ríme. Spolu s ním sa budú mladí zamýšľať nad niektorými myšlienkami pápeža Františka.

Hostom púte bude aj tanečné divadlo ATak, ktoré na uvedie derniéru svojej inscenácie Galéria. Predstavenie totiž vzniklo pri príležitosti Svätého roku milosrdenstva. „V štyroch príbehoch života sa snažíme poukázať na nekonečnú milosrdnú lásku Boha, ktorá neutícha ani vtedy, ak si namiesto Boha – Svetla vyberáme Tmu,“ hovorí Pavol Danko, tanečník a režisér divadla ATak. Ďalšími hostami sú košický arcibiskup Mons. Bernard Bober a Patrik Takáč s ľudovou hudbou naživo v tanečnej zábave. Súčasťou programu budú sväté omše, adorácia, modlitby aj stretnutia v skupinkách.

Viac informácií a prihlasovanie na púť je na stránke www.domcek.org.

(spracovala Anna Sabolová, ml.)

1. čítanie: 2 Mach 7, 1-2. 9-14

Žalm: Ž 17, 1. 5-6. 8+15

Ant.: Až raz vstanem zo sna, uzriem tvoju tvár, Pane.

2. čítanie: 2 Sol 2, 16 – 3, 5

Evanjelium: Lk 20, 27-38

Krátke zamyslenie na evanjelium: Je možné v

dobe najrôznejších ezoterických myšlienkových zmätkov hovoriť o nebi? Mnohí to zosmiešňujú, iní ho chápu naivne. Radšej uveria vo všemožné formy prevteľovania. Podľa kresťanov však nebo nie je lokalita, ale stav. V nebi sa človek naplno stretáva s Bohom, Stvoriteľom a Záchrancom. Nebo sa podobá domovu, pretože ho vytvárajú milované osoby, ktoré nás prijímajú takých, akí sme. Ak k ľudskej podstate patrí aj telo, tak potom svoju plnosť v nebi zakúsime v tele. Nie náhodou Ježiš vstáva z mŕtvych nie iba duchovne, ale aj fyzicky. Jeho vzkriesené telo je hmotné a reálne. A v tomto tele vystúpil do neba a má ho stále. Evanjeliová stať nie náhodou spomína zmŕtvychvstanie v súvislosti s manželstvom, na ktorom je vidieť princíp sebadarujúcej sa lásky. Telo je nástrojom, ktorým sa darujeme aj v službe, v materstve, v práci... Presnú podobu darujúcej sa lásky v nebi nepoznáme. Veľa nám však prezrádza Veľká noc: Pán za nás zomrel v tele a v tele vstal z mŕtvych.

Modlitba žaltára a breviára: 4. týždeň

Šarské oznamy

V ČASE OD 07.11.2016 DO 13.11.2016

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni 13.11.-19.11. vedie modlitby pred sv. omšami p. Júlia Breznická.

Nácvik detského zboru: Na budúcu sobotu 12.11. bude nácvik detského zboru spojený so stretkom klasicky o 13³⁰ v pastoračnom centre.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí: Pozývam všetkých rodičov prvoprijímajúcich detí v tomto školskom roku na úvodné stretnutie, ktoré bude na budúcu nedeľu 13.11. o 16⁰⁰ v novom kostole. Ak sa dá, prídte aspoň jeden zástupca.

Úmysly sv. omši pre misionára v Jakutsku: Možnože si pamätáte, ako sme tu mali na návšteve misionára saleziána Pavla Michalku, ktorý pôsobí v Jakutsku na Sibíri. Teraz je tu na Slovensku jeho kolega, ktorý sa onedlho vracia, a tak vám chcem ponúknuť možnosť dať mu sv. omše ako aj možnosť dať na gregoriánske sv. omše a on by to zobral jemu do Jakutska. Kto by mal záujem, buďte takí dobrí sa mi ozvať do budúcej nedele, aby som to stihol potom pripraviť.

Nástupca p. kantora Lačného: V mene p. kantora Lačného, ktorý okrem hrania na ranných sv. omšiach spieva ako kantor na pohreboch vás chcem poprosiť o prihlásenie sa alebo doporučenie nejakého nástupcu, ktorý by mohol hlavne mať na starosti kantorovanie na pohreboch. Nepotrebuje vedieť hrať na žiadnom hudobnom nástroji, iba mať základný hudobných sluch. Kto by chcel prijať túto službu, nech bude taký dobrý sa mi ozvať alebo ak mi viete niekoho doporučiť, tak takisto.

Cesta do Podolinca na chvály: Kto by mal záujem dnes ísť do Podolinca na chvály k otcom redemptoristom, tak autobus odchádza z mesta o 15⁰⁰ od Roilu. Tam sa môžete pripojiť.

Rozpis lektorov:

33. nedeľa cez rok: 8.00 hod. - rod. Tóthova -R. Čelková, 10.00 hod. - rod. Onderkova - p. Lengvarská, 18.30 hod. - rod. Baranova -rod. Sabolova.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - 0915 947 309;

Anton Tatarko, kaplán - 0905 514 699;

Pevná linka na faru - 057 4426 286.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 07.11.2016 DO 13.11.2016

PONDELOK	07.11.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 18⁴⁵
UTOROK	08.11.2016	Sv. omša: 6³⁰ (T+K)
STREDA <i>Výročie posviacky Lateránskej baziliky (sviatok)</i>	09.11.2016	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) <i>kostol JaA</i> Sv. omša: 18⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK <i>Sv. Leva Veľkého, pápeža a učiteľa Cirkvi (spomienka)</i>	10.11.2016	Poklona Sv. Oltárnej: 17⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
PIATOK <i>Sv. Martina z Tours, biskupa (spomienka)</i>	11.11.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
SOBOTA <i>Sv. Jozafáta, biskupa a mučeníka (spomienka)</i>	12.11.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA 33. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	13.11.2016	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) <i>Pobožnosť sv. ruženca:</i> 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>kostol JaA</i>

„Boh nás často milosrdne vypočuje a často milosrdne nevypočuje.“
(sv. Augustín)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.